

A Fővárosi Ítéltábla a Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda (**fél címe 1**, eljáró ügyvéd: dr. Boóc Ádám) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda (**fél címe 2**, eljáró ügyvéd: dr. Kovács Lóránd) által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperes sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. február 10. napján meghozott 35.P.24.565/2015/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. r. alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... hírportálon 2015. szeptember 14-én „Kiirtaná a bevándorlókat a magyar poplegenda” címmel jelent meg egy hír, melynek lead-je szerint „felperes neve elmeháborodott posztban foglalt állást a menekültkérdéssel kapcsolatban”

A cikk közli, hogy „a ... egykori tagja elpusztítandó féregnek nevezte a bevándorlókat. „...” címmel tett közzé indulatos sorokat a ...on felperes neve, aki nem rejtette véka alá szélsőséges véleményét az egyre fokozódó menekülthelyzettel kapcsolatban. Az Ausztriában élő magyar zenész egyenesen állatoknak és férgeknek titulálta a bevándorlókat, akik szerint veszélyt jelentenek gyerekeink és unokáink életére. A jelek szerint teljesen bekattant ... szerint egyetlen megoldás van a menekültek ellen: "fel kell fegyverezni a lakosságot, és ki kell irtani az országba érkező bevándorlókat".

Azt ugyan nem tudjuk, hogy a radikális nézeteket valló zenész pontosan melyik országot félti, ő ugyanis már évekkel ezelőtt elhagyta Magyarországot.

A vállalhatatlan bejegyzés egyébként azóta eltűnt a ... egykori tagjának ... profiljáról."

A hír alatt látható volt a felperes eredeti ... bejegyzése is.

A felperes 2016. október 14. napján elektronikus levele mellékleteként megküldte az I. r. alperes részére helyreigazítási kérelmét. Ebben azt kérte az alperes tegye közzé, valótlanul állította, hogy felperes neve arra buzdított, hogy már a határnál irtani kell a menekülteket. A valóság ezzel szemben az, ő csak demográfiai adatokat tartalmazó, nem tőle származó hozzászólásokat kívánt megosztani saját oldalán. Ennek során tévedésből került közzétételre a fenti mondat, melyről nyilatkozatban haladéktalanul elhatárolódott.

A kérelemnek az alperes nem tett eleget ezért a felperes 2015. november 2-án benyújtott keresetében kérte a bíróság kötelezze az I. r. alperest helyreigazításra, a II. r. alperest a perköltség viselésére.

Az alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes által 2016. október 14-én e-mailban küldött helyreigazítási kérelem nem felel meg a törvényi előírás szerint 30 napon belül írásban a szerkesztőséghez eljuttatott helyreigazítási kérelem kritériumainak. Postai úton csak október 15-én kapta kézhez a kérelmet, ezért az elkéssett.

Érdemben arra hivatkozott, hogy a felperes kérelme a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdései szerinti követelményeknek nem felel meg. A felperes által csatolt iratokból is az derül ki, hogy a bejegyzést saját oldalán maga tette közzé. Az pedig, hogy az abban megjelenő gondolatok saját véleményét tükrözik-e a kialakult helyzetről vagy téves közlés eredménye az, a cikk valóságtartalmának megítélésekor nem lehet szempont. A valóságnak megfelelően közölte ugyanis, hogy a cikk megjelenése előtt 23 órával az idézett bejegyzést a felperes közzé tette, így az sem valótlan, hogy a felperes állatoknak, férgeknek titulálta a bevándorlókat azzal, hogy irtani kell őket.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a helyreigazítási kérelem előterjesztésével kapcsolatos törvényi határidőt a felperes betartotta. Hivatkozott e körben a Fővárosi Ítélőtábla 2.Pf.20.821/2014/4. számú döntésére, mely szerint az alpereshez e-mail mellékletként eljuttatott helyreigazítási kérelem formailag az írásbeliség szempontjából megfelelt az esetlegesen postai úton megküldött kérelemben foglaltaknak, csak a továbbítás módjában volt különbség. Maga a helyreigazítási kérelem nem az e-mailben került megfogalmazásra, hanem annak mellékleteként került továbbításra. Ebben az esetben pedig nem támasztható olyan többletkövetelmény a papíralapon és elektronikus formában, másolatban megküldött sajtó-helyreigazítási kérelem tekintetében, ami a helyreigazítás előterjesztője szempontjából többletkötelezettséget jelentene a fokozott biztonságú aláírás elektronikus dokumentumhoz rendelkezésével.

Érdemben azonban az alperes védekezésnek helyt adott. Tényként állapította meg, hogy a felperes ... oldalán megjelent az az írás, amelyben a cikk által citált közlések megtalálhatók voltak. Ezt egyébként a felperes sem vitatta. Ebből viszont az következik, hogy az alperesi tényközlés a valóságnak megfelelt.

Megjegyezte, hogy a személyes ... oldalán az emberek saját gondolataikat teszik közzé, amennyiben ott mások által közölt nyilatkozatokat osztanak meg az arra utal, hogy az abban írtak az oldal

tulajdonosának gondolatait tükrözik. Hangsúlyozta azt is, hogy a felperes semmilyen módon nem utalt arra, hogy ez a közlés nem tőle származik, ez is a gondolat azonosságra utal.

Kötelezte a felperest 10.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj az alperes részére, továbbá a le nem rótt 36.000 forint előlegezett költség állam részére való megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bíróság keresetének adjon helyt. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg azt, hogy az emberek a ... oldalukon saját gondolataikat közlik, illetve olyanokat, melyekkel egyetértenek. Azt a gondolatmenetet is hibásnak vélte, ami szerint miután azoktól a felperes nem határolódott el az alperes valósághűen közölte, hogy a felperes milyen gondolatokat tett közzé. Hivatkozott arra, hogy ezen megállapításban foglaltakra az eljárás során egyik fél sem hivatkozott, figyelemmel arra hogy az oldal használói sok esetben olyan közléseket is megosztanak, melyekkel nem értenek egyet. Hiányolta, hogy a bíróság nem vizsgálta milyen hozzászólási környezetben jelent meg a felperesi oldalon a perbeli bejegyzés.

Hangsúlyozta, hogy a perbeli cikk megjelenésekor a bejegyzés már nem volt az oldalán látható, az alperes szakmai hibát vétett, amikor ezt elmulasztotta ellenőrizni. Hivatkozott arra is, hogy az alperes által feltehetőleg forrásnak használt ... oldal egyértelműen közölte, hogy ez a bejegyzés ... kommentelőé, akitől ő elhatárolódik. Ez a perbeli cikkben nem szerepel. Megjegyezte ugyanakkor, hogy a cikkben az I. rendű alperes elismerte, miszerint a bejegyzés nem található már a felperes oldalán, ami miatt a közlése szándékosan tartalmaz valótlanyságot.

Álláspontja szerint az alperes nem bizonyította, hogy a bejegyzés a felperes oldalán látható volt a cikk megjelenésekor.

Sérelmezte, hogy a bíróság nem vette figyelembe, hogy több más sajtószerv helyreigazítási kérelmének önként, vagy perbeli egyezség során eleget tett.

Továbbra is hivatkozott arra, hogy a bejegyzés tévedésből került az oldalára, az abban írtakkal nem ért egyet, ezért onnan törölte.

Sérelmezte, hogy azt sem vizsgálta, a bíróság, miszerint a ... profilját törölték-e, holott ez az állítás nem felelt meg a valóságnak. E körben egy szeptember 15-én megjelent cikkekre hivatkozott.

Az alperesi ellenkérelemmel foglaltakkal szemben ismételten hivatkozott arra, hogy amennyiben a bejegyzésben írtak a saját gondolatait tükrözték volna abban az esetben nyilván nem távolítja el oldaláról rövid idő elteltével a perbeli bejegyzést. Számos dalszövegére is hivatkozott arra vonatkozóan, hogy a bejegyzésben érintett kérdésben mi a tényleges álláspontja. A fellebbezési tárgyaláson két különböző személytől származó, de azonos tartalmú nyilatkozatot is csatolt arra vonatkozóan, hogy a nyilatkozók tudomása szerint a bejegyzésben foglaltak nem egyeznek meg a menekült ügyvel kapcsolatos gondolataival.

Az alperes csatlakozó fellebbezést és fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztett. Csatlakozó fellebbezésében lényegében az ítélet indokbeli megváltoztatását kérte azzal, hogy a bíróság a keresetet a helyreigazítási kérelem előterjesztésének elkésztése miatt utasítsa el. E körben a perben tett nyilatkozatait tartotta fenn.

A felperes fellebbezésének elutasítását azért kérte, mert az teljességgel megalapozatlan. A tényállást ugyanis az elsőfokú bíróság teljes mértékben feltárta, abból helyes jogi következtetéseket vont le.

A felperes fellebbezése megalapozatlan. Az alperes csatlakozó fellebbezését a bíróság tartalma szerint a fellebbezési ellenkérelem részének tekintette, figyelemmel arra, hogy az az elsőfokú ítélet érdemi döntésének helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és az ott kifejtett indokokkal is egyetértett a másodfokú bíróság, ezért az ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A helyreigazítási kérelem előterjesztésével kapcsolatosan egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel. A perbeli esetben a helyreigazítási kérelmet a felperes elektronikus formában továbbította az alpereshez, oly módon, hogy az egy papíralapú dokumentum másolatát jelentette. A Pp. 342. § (1) bekezdése írásbeli formát rendel helyreigazítás előterjesztésére. Az írásban előterjesztett, de másolati példánnyal (melyen az aláírás is csak másolatban szerepel) igényelt helyreigazítás hatályos, ezért ebből a szempontból nem hozható hátrányos helyzetbe az az igénylő, aki elektronikus úton küldi meg a másolt kérelmet. Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (Eat.) 4. § (1) bekezdésében foglalt szabályt, mely a fokozott biztonságú elektronikus aláírás alkalmazásának szükségességét írja elő az elektronikus dokumentumok írásbeliségének elismerésére, a helyreigazítási kérelmek előterjesztésénél csak akkor kell alkalmazni, ha a jogában sértett ilyen másolati példányt nem csatol, kérelmét tisztán elektronikus módon (pl. e-mail) terjeszti elő. Ebből viszont az következik, hogy a perbelihez hasonló módon a cikk megjelenését követő 30. napon elküldött helyreigazítási kérelem a Pp. 342. § (1) bekezdés szerinti határidőben küldöttnek tekinthető, így a kereseti kérelem érdemi elbírálásának nem volt akadálya.

A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy jelen helyreigazítási per tárgya kizárólag a szeptember 14-én megjelent hír lehet. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján pedig kizárólag csak az abban foglalt tényállítások valóságtartalma vizsgálható, figyelemmel arra is, hogy a felperes keresetösségi joga nem volt vitás.

Azt a felperes sem vitatta, hogy a cikkben is idézett bejegyzés saját ... oldalán órákon keresztül látható volt, abban a cikkben írt kifejezések olvashatók voltak. A bejegyzés elérésének időtartama, elhelyezésének körülményei, okai a per eldöntésének szempontjából érdektelennek minősültek. Ennek megítélésakor ugyanis egy átlagos olvasó, illetve ... felhasználó értelmezéséből kell kiindulni.

Egyetértett ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a felperes semmiféle módon nem jelezte, hogy a bejegyzés nem tőle származik, hanem valaki más gondolatait osztja meg, azt sem fejezte ki, hogy elhatárolódna a tartalomtól, ezért a külső szemlélő csak arra következtethet, hogy a bejegyzés a saját álláspontját közvetíti.

A perbeli cikk ezen kívül csupán azt az információt tartalmazta - a valóságnak megfelelően -, hogy időközben a bejegyzést a felperes eltávolította.

Annak sem volt érdemi jelentősége, hogy a cikk megjelenésekor a felperes oldalán a bejegyzés még látható-e, hiszen erre a tényre vonatkozóan az alperesi cikk valós közlést tett. Ebből semmiféle, a per eldöntését befolyásoló következtetés nem vonható le.

Mindebből pedig az következik, hogy valótlan tényállítás az alperes részéről nem valósult meg, ezért helyreigazításnak nincs helye. Az elsőfokú bíróság, ezért helyesen utasította el a felperes keresetét.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, kötelezte a feleprest az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. június 8.

dr. Kisbán Tamás s.k.
tanácselnök bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró